

Kisebb és nagyobb csodák

„...a játék minden nap meghal, és másnap újrakezdődik.”

(Latinovits Zoltán, a színeszkiírály)

– Hogy rohan az idő! – mondhatnám nem kevés túlzással, hogy repül madárszárnyakon, pedig hát csak múlik, igaz, megállíthatatlanul és kíméletlenül, ahogyan kell. Mert igaz, hogy közel húsz esztendő viharzott el – a szó szoros értelmében – azóta, hogy szép emlékü Berta Ferenc barátunk kezdeményezésére újtára indítottuk a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók *Találkozó*ját, ám még minden fontos pillanat itt van az emlékezetünkben, azok a feledhetetlen pillanatok a kezdetekről és a folytatásról, amelyekre munkálkodásunk során építeni lehet – s kell is talán.

Berta Feri „javíthatatlan” lokálpatrióta volt – mi más is lehetne egy kisoroszi, egy bánági ember –, úgy álmodta meg a *Találkozó*t, hogy azt az idők végezetéig Kisoroszon szervezzük meg, ám egész közösségében gondolkodó ember is volt, így hagyta magát meggyőzni, hogy *Találkozó*nk otthonra leljen Délvidék minden olyan településén, ahol csak igény mutatkozik az együvé tartozást és megmaradást magában hordozó játékokra, a mindennapjainkat elviselhetőbbé tevő szép magyar szóra és gondolatra. Hiszen velünk együtt pontosan tudta, hogy mindenütt, ahol egymásba kapaszkodva megszervezik a *Találkozó*t, ott kilombosodhat, virágba borulhat a csoda, akár tavaszoként a szilágyiak legendás hírű, öreg körtefája.

A legelső, a csantavéri összesereglés nem volt igazán sikeres és reménykeltő: estéről estére üresen kongott a hatalmas színházterem, alig volt érdeklődő. Nem mozgatta meg a csantavérieket, nem lombosodott ki, nem borult virágba a csoda. Akár el is bátortalanodhattunk volna. Szerencsére senkinek sem jutott eszébe, hogy ennyi, és nincs tovább. Hiszen a *JÁTÉK* szenvedélyes megszálottjai pontosan tudták, hogy a szórakoztatáson meg az

elgondolkodtatáson túl milyen közösségmegtartó ereje lehet ennek a mozgalomnak.

És jöttek a szép napok, a kisoroszi, a kupuszinai/bácskerteszi, a muzslyai, a szilágyi, a bácsfeketehegyi... feledhetetlen napok és hetek, mert lehet-e, szabad-e feledni azt a valóságos csodát, amikor a muzslyai *Találkozó*t a bombázások félbeszakították, ám az égi háború elmúltával azonnal volt erőnk és bátorságunk folytatni, mintha mi sem történt volna; vagy amikor a menekültek által ellepelt kicsiny Szilágyin a falu egész magyarsága ott szorongott a színházteremben, nemcsak a széksorokban, hanem a falak mentén is, mindenütt. Biztos vagyok benne, hogy a *Találkozó*nak is köszönhető, hogy Szilágyi megmaradt. Szemünk előtt virágzott ki a csoda, mint a falucska határában minden évben ilyenkor a vadkörtefa.

Időközben *Találkozó*nk nagykorú lett, s a megmaradás és összetartozás csodáin túl nagyszerű teljesítményekkel is gazdagított bennünket... Megmutatta fogyatkozó, elöregedő kisközösségünk tehetségét, élni akarását. S felmutatta a reményt: épp a rengeteg, nagyon tehetséges fiatal megjelenésével.

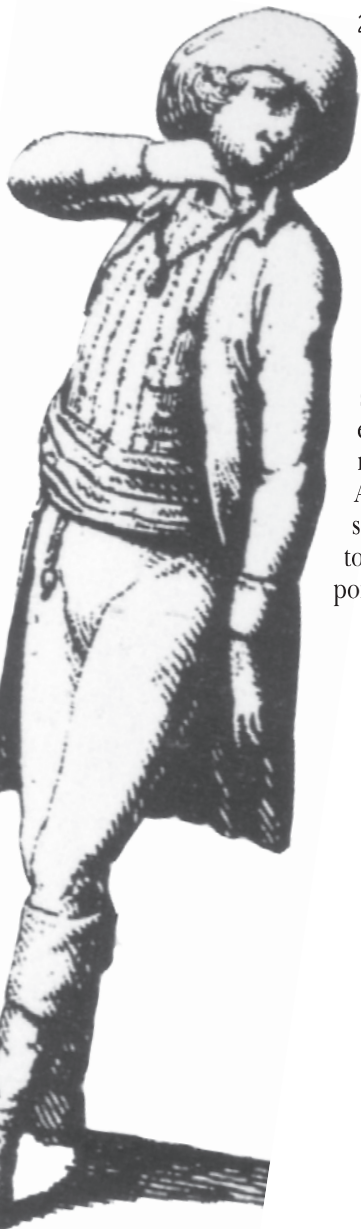
A *Találkozó* a vajdasági magyarság egyik legkiemelkedőbb rendezvénye, s ezt hathatós támogatásával elismerete mind a Magyar Nemzeti Tanács, mind a tartomány, mind az anyaország...

Ilyen biztató jelekkel indítjuk újtára a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. szajáni *Találkozó*ját, s kívánunk sok sikert mind a lelkes szervezőknek, mind a tízenhét bemutatkozó együttesnek. Az ő sikerük mindannyiunkat, egész közösségünket erősíti.

És ne feledjük: ha a *JÁTÉK* minden nap meg is hal, másnap újtára kezdődik.

Dudás Károly,

a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke

Tisztelt egybegyültek!

Engedjék meg, hogy a szajáni Ady Endre Művelődési Egyesület nevében köszöntsek minden jelenlevőt! Nekünk, szervezőknek külön öröm, hogy mindenkit ugyanaz a cél vezérelt ma ide, áldozni a magyar kultúra oltárán. Vannak, akik érdeklődő nézőként a közönség soraiban, mások pedig a Találkozó aktív résztvevőjeként a színpadon terjesztik szűkebb hazánkban, a Vajdaságban a magyar színjátszás szeretetét, még ha amatőr szinten is.

Nagy lelkesedéssel láttunk hozzá e rendezvény megszervezéséhez, hiszen egyesületünk 66 éves fennállása során ilyen rangos rendezvényt még sohasem szervezett. Ezt a bizalmat ki kellett érdemelni, dolgozni kellett sokat, hallatni magunkról, eredményeket felmutatni. Mi ezt teljesítettük. Munkánk eredménye, hogy egyesületünk lett a *Vajdasági Magyar Amatór Színjátszók XIX. Találkozásának* a házigazdája.

Köszönettel tartozunk a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetségnek és a Vajdasági Magyar Művelődési Intézetnek az irányunkban tanúsított bizalomért, és ezúton szeretném jelen levő képviselőiket köszönteni. Köszöntöm továbbá a Magyar Nemzeti Tanács, a Tartományi Művelődési Titkárság, Nagyikinda Község Önkormányzata, a szajáni helyi közösség, valamint a szajáni civil szervezetek képviselőit, akik munkánkat anyagi támogatásukkal segítették. Nélkülük ma nem lennénk itt.

Köszöntök minden résztvevőt, aki áldozatos munkájával tevékenykedik ama nemes cél érdekében, hogy a magyar színjátszás továbbra is fennmaradjon a Vajdaság magyarlakta városaiban vagy éppen apróbb településeinkben! Egyúttal üdvözlöm a média képviselőit is!

Ezúton szeretném köszönteni az anyaországból érkezett vendégeinket: testvértelepülésünk, Árpádhalma

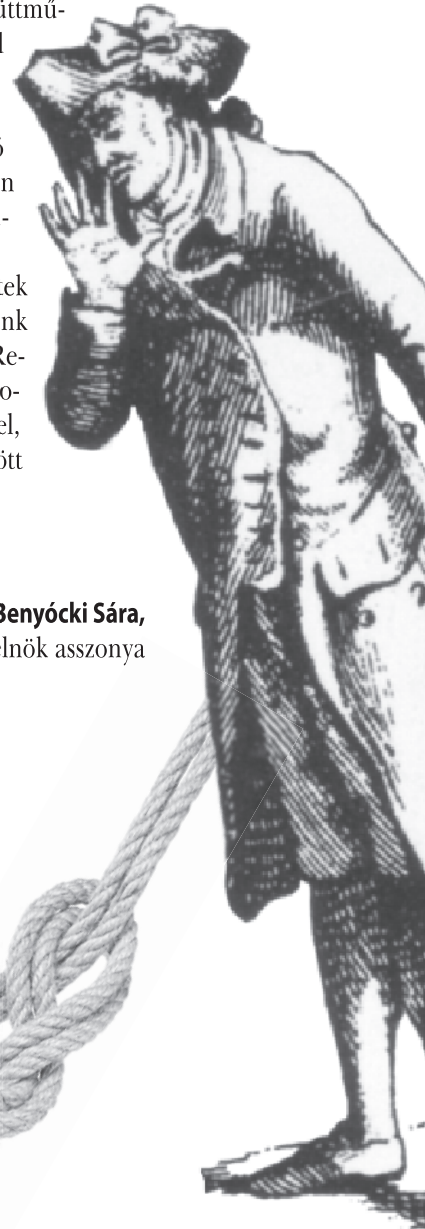
küldöttségét, a rákóczipfalvai Kuruc Hagyományörző Egyesület képviselőjében érkezett vendégeinket, végül, de nem utolsósorban a Somogy megyei Orciból érkezett kedves barátainkat, akik a Hajdina Kulturális és Szabadidős Egyesület képviselőjében vannak jelen, és akikkel a Találkozó apropóján tízenként éves együttműködésünket testvéregyesületi szerződéssel fogjuk még szorosabbá tenni.

A *Vajdasági Magyar Amatór Színjátszók XIX. Találkozása* rangjához méltó helyen, településünk művelődési házában kapott helyet, amely egyedülálló a település nagyságához mérten.

Az említett baráti és testvéregyesületek száma jól bizonyítja, hogy kis településünk lakói nagyon vendégszerető emberek. Remélem, minden idelátogató ezzel a benyomással távozik majd tőlünk, és szeretettel, elégedetten fog visszagondolni az itt eltöltött időre.

*Érezzék jól magukat nálunk!
Köszönöm szépen!*

Benyócki Sára,
az Ady Endre Művelődési Egyesület elnök asszonya

Manić Katarina

Gyermekfogalmazások

A *Súgó* különleges kincsei a szajáni Móra Károly Általános Iskola diákjainak fogalmazásai, versei és az utolsó oldalon látható rajzai Szajánról és a színházról. A diákok máris beleshettek a színház világába magyartanárnökük, Krabók Csilla vezetésével.

Az élet színpadán

Az egész életünk egy nagy színház, csupa kaland, humor, és csupa dráma is egyben. Egyeseket nem is érdekli, hogy miféle intézmény a színház, sőt igazából nem is tudják, hogy mi is az.

Én most megosztom az olvasókkal e témára vonatkozó nézeteimet. Tegyük betekintést a komédia és a dráma világába! A színház nemcsak a világ különböző színpadain, hanem az emberek szívében is él. Az előadások egy másik világba repítenek bennünket az előadás ideje alatt. Bekukkanthatunk egy pár órára az ő életükbe, betekintést nyerhetünk művészetükbe.

A kívülről szemlélő néző beleélheti magát a darabba, képzelődhet kedvére, kikapcsolódhat a nehéz mindennapokból. Egy jól megírt szöveg, a színészi játék, a látványos díszlet, egy jól összehangolt csapatmunka az, ami ezt az egészet feledhetetlenné teheti a nézők számára. Szerintem a színház ezen dolgok miatt örök és megunhatatlan. Ami viszont a mindennapok színjátékát jelenti, az az, ahogyan az emberek élnek, viccelődnek, és olykor sírnak. Kész komédia az élet, és kész dráma is egyben.

De, ahogy mondani szokás, ez az élet. Azt viszont mindenki úgy élje, ahogyan neki megfelel. Tetteinkkel döntsük el, hogy mennyit sírunk, mennyit nevetünk. Én a nevetésre szavazok!

Jenován Flórián, 7. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

Ellátogattam álmaim színházába

(Képzeltbeli történet)

Mi is a színház? Még jó, hogy a fantáziám végtelen!

Ha el kellene képzelnem, akkor hatalmas lenne, rengeteg férőhellyel, minden este üzemelne, és fantaszikus előadásokat adna elő a színészi csapata. A színdarabok, amelyeket előadnának, azok drámai darabok lennének, de tartalmaznának humoros betéteket is. Nekem legalábbis ez így tetszene. A belépő lehetne önkéntes adomány is, mert én bízom abban, hogy, ha tetszenének az embereknek az előadások, megfizetnék a részvételt. Adott esetben még magamat is belelátnám a színészek világába, sőt inkább rendező lennék. Az biztos egy izgi feladat. Megrendezni egy darabot, összeegyeztetni a karaktereket és az eseményt, összedolgozni a többiekkel, kész csapatmunka. Izgalmasan hangzik!

Igaz, ezek az én képzeletem szüleményei egy színházzal kapcsolatban, de szerintem ez így is működhetne. Bennem biztosan nem csalódnának!

Bóka Kristóf, 6. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

Színház az egész világ

Az emberek mindennapjai felérnek egy-egy színházi előadással. Vannak bennük boldog pillanatok, és szomorúak is. Az én életem is kész színház.

Minden napom zsúfolt, és úgy kell benne történnie mindennek, ahogyan én azt előre elterveztem. Egy színházi előadásban is így lehet ez. Csak a hétfvégén tudok pihenni, de egyúttal már terveznem is kell a következőt. Az én életem egy állandó pörgés, akár a színészeké. Nincs megállás. Mindig újabb dolgok várnak rám, feltételesen, rájuk is, újabb kihívások rám a tanulás és a sport terén, rájuk a munkájukban, az alakításaikban.

Az életben nincs megállás, csak győzzük a tempót. A rohanást, a vátozásokat, a győzelmeket és a kudarcokat. Egy a sorsunk, az élet pedig mindannyiunk számára egy hatalmas színházi forgatag.

Törköly Bálint, 7. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

Szülőföldem szép határa

Én nagyon szeretek a szülőfalumban élni.

Szerintem jobb itt az élet, mint a városban, mert itt sokkal csendesebb, nyugodtabb, míg a városban ez közel sincs így. Én nem szeretnék innen elköltözni, és ha felnövök, akkor is itt szeretnék majd élni. Nagyon szeretek itt, olyan csöndes minden. Nyugodt a környék, közvetlen az emberek, közel van az iskola. Ha elutazom a családommal a tengerre vagy akár csak a közeli országba, már akkor is honvágyam van.

De tudom, hogy bárhova is menjek a világban, az én szülőfalum akkor is hazavár.

Bóka Krisztina, 5. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

Ellátogattam álmaim színházába

(Képzeltbeli történet)

Pesten élek, szegény körülmények között, családommal. Mindig az volt a vágyam, hogy színész legyek. Úgy érzem, bármire képes lennék az álmom megvalósítása érdekében. Egyszer ugyanis látni szeretném a Szivárvány Színházat.

Már a neve is csábító. Szerintem a benne lévő világ pedig egyenesen csodás lehet. Egyelőre azzal is beérem, hogy bejussak, és egy darabot végignézhsek, de ha már álmodunk, álmodjunk nagyot. Ott játszani, az volna csak a dicsőség! Tisztában vagyok az anyagi helyzetünkkel, de soha nem adom fel. Legbelül érzem, hogy egy napon látni fogom a díszes falakat, a bársonyszékeket, a hatalmas színpadot, a rajta sündörgő színészeket. Köztük magamat, ahogyan épp egy főszerepet játszom, a szüleim pedig az első sorban tapsolnak nekem. A fények engem követnének, a nézők engem ünnepele nének. De jó is lenne! Talán egy nap, ha kisegíték egy járókelőt, majd azzal hálálja meg, hogy elvisz engem oda, ahová mindig is vágytam. Akkor bejutnék, szétnézhetnék, látnék egy igazi előadást, és a végén a színpadra is felhívnanak, és sírnék örömben. A szívem biztosan majd kiugrana a helyéről, és végre engem is észrevenne valaki!

Az álmok néha valósággá válnak. Bízom benne, hogy léteznek még csodák!

Kovács Dominika, 6. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

Színház az egész világ

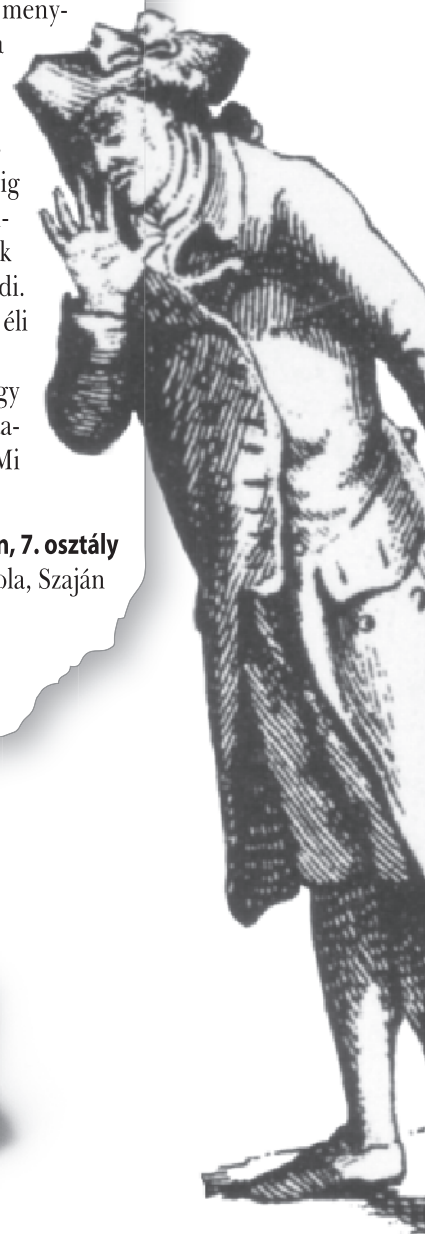
Volt már rá példa, hogy azon gondolkodtam, hogy valójában milyen életet is élünk, milyen a mi kis világunk, amelybe beleszületünk.

Az ember sokszor csalódik, és nem tudhatod, hogy ki az, akiben bízhat, és ki az, akiben nem. Ha bánatom van, nem tudom, kinek mondhatom el. Úgy érzem, hogy a szememben sokan együtt éreznek velem, de a hátam mögött talán kinevetnek és kárörvendnek. Tapasztaltam már ilyet, és sajnos sokat lehet erről hallani. Az emberek végtelenül irigyek, és sokszor csak megjártsszák magukat. Ugyanakkor, ha másfelől közelítjük meg a problémát, ez egy kicsit színház is. Sokszor elszínészkedjük azt, hogy mennyire együtt érzünk másokkal a bajban, de a lelkünk mélyén mást gondolunk. Ha viszont jó történik valakivel, akkor a szemébe mosolyogva örülünk neki, pedig a fenéket, akkor is épp az ellenkezőjét gondoljuk. Az emberek többsége fél életét átszínészke di. Egy állandó jelemzt visel, és így éli mindennapjait.

Számomra az élet tényleg egy színház, legalább is, amit látok és tapasztalok, aszerint mindenképp. Mi emberek, sosem változunk meg.

Süli Evelin, 7. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

„...tánczuk, mint Szegeden, az egylépésös csárdás”

Szaján Kálmány Lajos néprajzkutató nyomán, apró kitekintésekkel

Hej, szajányi lakos vagyok én,
Tajnairek rabja vagyok én,
Nincsen neköm dohánpalántám
Fönt is maradt az én áréndám.
(Kálmány Lajos gyűjtése)

A szajányi halastó, halastó,
Beleestem kocsistól, lovastól.
Jaj, Istenöm, ki vösz ki, ki vösz ki?
Sajnál-e még engemet valaki?
(Bodor Anikó gyűjtése)

Hogy Szaján területe már hosszú ideje lakott vidék, jól látszik abból, hogy feltártak itt régészeti leleteket az ókorból, és megtalálták római korból származó épületek kőből faragott alapjait is. A falu nevét az 1255-ben Bodrog megyében birtokos Zeyhan kun herceg nevéből eredeztetik, de más elméletek is léteznek, amelyek ezt megkérdőjelezzik. Oklevélben a települést 1449-ben Zayan név alakban említik először. A középkorban virágzó, magyarok lakta helység. A falut többször is porig égették a török csapatok, 1849-ben pedig az itt elvonuló szerb szabadcsapatok. 1831-ben kolera-járvány tizedelte meg a lakosságát. Az árvizek és egyéb természeti katasztrófák sem kímélték a falut, emellett természetesen a háborúk és az állandó portyázások sem kerültek el. A falu mindig újraépült, mindig újrateremtették. A bánáti tájban, a valamikori mocsaras vidéken, ahova elődeik elődei még csak itatni jártak, a megművelhető földterületeket mindig megbecsülték a szajániak.

Kálmány Lajos *Szeged népe* (I–III. kötet. Arad, 1881–1891) című gyűjtésében így ír a XVIII–XIX. századi Szajánról: „A múlt században [XVIII. század – a szerk. megj.] még vízzel körülvevett hely volt. Az öregek szerint, (kik a telepítéskor már mint 10–12 éves gyerekek jöttek Szajánra) kezdetben néhány rabló lakott a víz nem lepte helyen, a kik a szomszéd községekbe jártak rabolni. Egy ízben azonban a rablott jószágokon nem tudtak megosztzkodni, a csalót felkötötték és szétszélyedtek. Mikor a víz elapadt, Szaján (Padé említett anyakönyvében ezen a néven fordul elő) földes ura: Tajnai János betelepítette Szeged népével. A megszállás ideje 1806-ra tehető. A szájhagyomány és a település korában már élők bizonyágtételük szerint Szaján lakosainak a legnagyobb része Szeged tanyáiról származott. Legtöbben jöttek Hantháza, vagy mint ők mondják: Hontháza környékéről, kevesebben a városból: Szegedről, hol számos családnak ma is [1880-as évek eleje – a szerk. megj.] él ismer-

rős rokona, kivel most is összekötésben van. Rokonaikat leginkább, ha Szegedre búcsúra (augusztus 5.) mennek, szokták meglátogatni.” (Kálmány Lajos: *Szeged népe. Temesköz népköltése*. II. kötet. Arad, 1882, Réthy Lipót, X.)

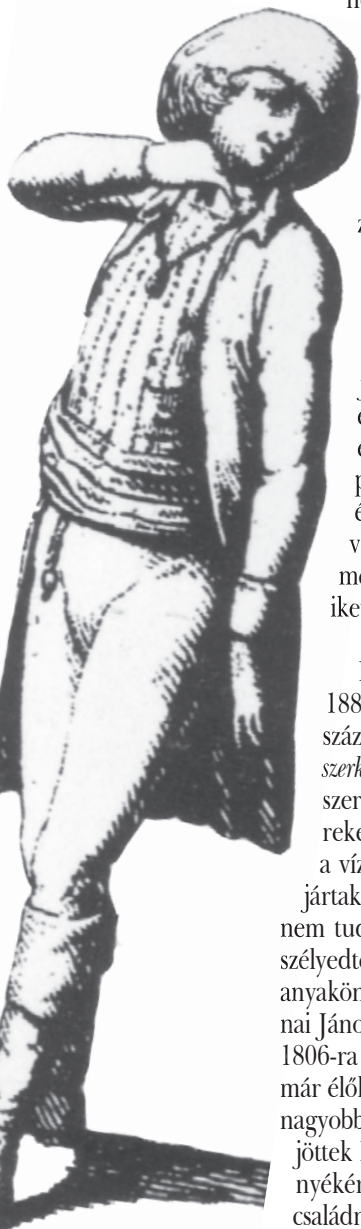
A magyarok Bánságba telepítését a nemzetiségiektől eltérően csak kis részben a kincstár, nagyobb részt a földesurak szervezték. Tajnai János, majd fia, ifj. Tajnai János virágzó gazdaságot teremtett a községben és a környéken. A szaján–tiszahegyesi gazdaság a Tajnai uraság „fontosságú gazdasága, szép épületei, híres ménese, gulyája... Az itt készíteni szokott sajt jószágáról nevezetes.” (Vályi András: *Magyar Országának leírása*.

Buda, 1796–1799) A család nem Torontál vármegyében, hanem a Bars vármegyei Tajna községben élt, ott volt a család kastélya is.

„A népeket legjobban megismerjük, ha egybe vetjük őket. 1850/51-ben, mikor Szajánt a szomszéd ráczok földig pusztították, az uraság Kis- vagy Külső-Szajánt, melyet Vilmaternek nevezett el, részben svábokkal telepített meg. A mi sváb testvéreink azt hitték először, hogy az uraság pazarolja földjét s népünk nem ért a földműveléshez, mert mint mondani szokták volt: Az Istennek nincs rossz földje, csak művelni kell tudni. Gyenge, víz járta földre jöttek, meg is buktak. Némelyik még idején megelégedett néhány ezer forint bukással, tovább állott, de a legtöbb ott maradt s végképpen tönkre ment. Vígán jöttek, sírva mentek s népünk ma is ott van. A ráczoknak örök földjük van Temesközben, földjüket lassanként eladogatják s vándorolnak dél felé, kifelé. Örök földjük van a bolgároknak is s mint tudjuk, tavaly mégis mintegy 65 család hagyta el Temesközt; az idén pedig 200 család ment le Orsováig [...] A mily viszonyok között más nép meg nem birt élni, népünk még tartja magát és szaporodik. Pedig népünknek kellene pusztulnia legelőször, hiszen semmi kiváltságban sem részesült. Örökül egy talpalatnyi földet sem kapott s legtöbbje ma is csak haszonbéres.” (Kálmány: i. m. XIV.)

Így öregedett rá a falura a XIX. század, amikor az itteni lakosok még mindig a környező nagygazdák haszonbéresei voltak. Majd a XX. század elején az itt élők is megkezdtek a földvásárlást. A dohány-, a kukorica- és búzatermesztés volt a legjellemzőbb.

Lakosainak száma a legutóbbi népszámlálási adatok szerint 1170 fő, amelynek több mint 80 százaléka magyar ajkú.

Az Ady Endre Művelődési Egyesület

Az Ady Endre Művelődési Egyesület 1948-ban alakult meg azzal a céllal, hogy felkutassa, maga köré gyűjtse, képezze, nevelje a népzénet, a néptáncot, az irodalmat és a színjátszást kedvelő, tehetséges szajániakat, valamint minél magasabbra emelje a falu művelődési életének a színvonalát. A drámai csoport az egyesület számos szakosztálya (néptánccsoport, asszonykórus, moderntánc-csoport, hagyományápolók) közül az elsők között jött létre.

Az egyesületben ma mintegy 200-an tevékenykednek.

A tagság – a lehetőségekhez mérten – igyekszik elégtíteni a falu és fiatalsága igényét a színvonalas szórakozásra, és törekszik arra, hogy Szaján kulturális életét olyan szintre emelje, amilyen az a II. világháború előtti időkben volt. A kezdetekben nagy nehézségekkel küzdő kultúregyesület megfelelő helyiség hiányában sokszor magánházaknál és a tűzoltólaktanyában is tartott színjátszó és néptáncpróbákat a munka folyamatossága érdekében.

A régi kultúrotthon egyik 8 × 6 méteres termében állítottak fel egy színpadot, oda hívták meg a nótákat és a táncot kedvelő személyeket, fiatalokat. Idővel találtak zenészeket, műsorokat állítottak össze, és így lassan, de biztosan beindult Szajánban a művelődési élet.

A drámai csoport az idők folyamán számos darabot vitt színre, némelyiket többször is felújította. Sok sikeres fellépésük volt a faluban, de vendégszerepeltek a környező falvakban és vidéken is, illetve részt vettek több községi és körzeti szemlén is. 1962 folyamán elkészült Szajánban az úgynevezett közös otthon terme, ahol legelsőnek a *Zsuzsi* című színdarabot mutatták be. A hetvenes évek végén körzeti szemlén vettek részt Molière *A botcsinálta doktor* című vígjátékával, melynek a rendezője Nagy Antal volt, akinek sokat köszönhet a falu színjátszása. Nagy Antal évtizedekig odaadóan rendezett színdarabokat, újságokban is jelentek meg cikkek róla. A népszínművek, az egyfelvonásosok és a gyermekdarabok mellett bábjátékokkal, nótá- és táncsteckekkel, irodalmi estekkel szórakoztatták és művelték az egyesület tagjai a falu és a környező települések lakosait.

Volt szavalócsoport, meg a képzőművészeti szakcsoport is elég hosszú ideig működött.

*Gyermekkorom, mindig téged kereslek,
ha járom a poros-boros Szabadkát.
Mióta labdám elgurult itt,
nem ér az élet egy fabatkát.*

Kosztolányi Dezső

Kalász néven külön táncszakosztálya is alakult az egyesületnek. Az ének- és tánccsoport megálmodója, zenei rendezője, néptánctanítója, valamint évtizedeken át a vezetője Palatinus Imre népdal- és nótáénekes volt.

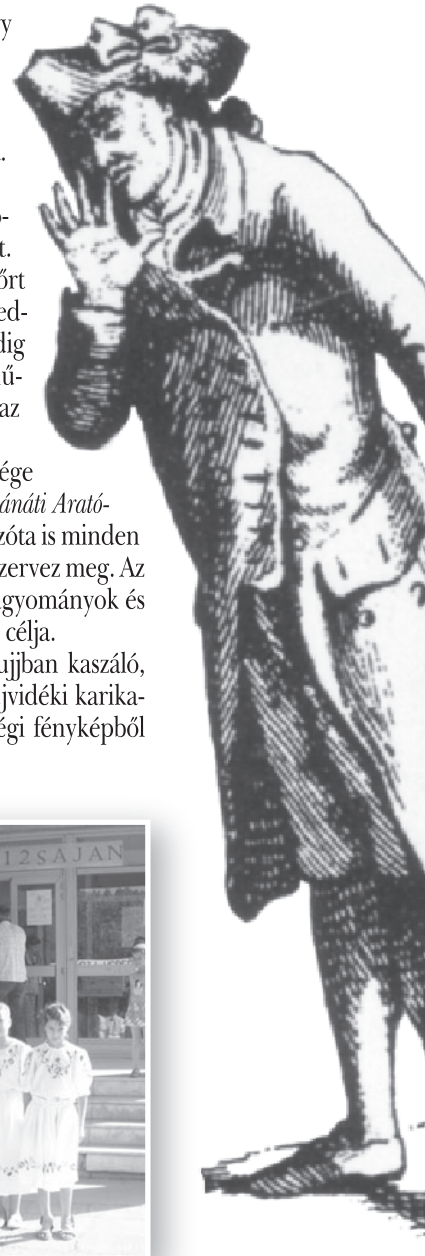
A fonóban szól a nóta, Három kislány ül a padon és Rózsaszál a piros csizmában című tánccsokraikkal aratták legnagyobb sikereiket. A zenés-táncos előadásokat Palatinus Imre tanította be a táncszakosztály tagjainak. A Kalásznak volt tánc- és énekcsoportja, asszonykórusa, férfikórusa, és voltak citerásai.

Palatinus Imréről el kell mondani, hogy szenvedélyes népdal- és nótagyűjtő, énekes volt. Sokszor énekelt nótákat és népdalokat az Újvidéki Rádióban, a határon innen és túl is közismert és közkedvelt énekes volt. Sokat köszönhetünk neki és szorgalmának.

1994-ben a lelkes szajáni amatőröknek köszönhetően ismét fellendült az egyesületi élet. Szent István napja alkalmából egy 72 amatőrt felvonultató, színes műsorösszeállítással kedveskedtek a falubelieknek, karácsonyra pedig Csepregi-Sulhóf *Sárga csikó* című népszínművét mutatták be, amellyel még ugyanabban az évben Muzslyán is vendégszerepeltek.

1995. július 1-jén, Tószegi Béla elnöksége alatt szervezték meg a *Szaján '95 – I. Észak-bánati Arató-ünnepség* elnevezésű rendezvényt, amelyet azóta is minden évben az Ady Endre Művelődési Egyesület szervez meg. Az aratóversenynek a kézi aratáshoz fűződő hagyományok és népszokások megőrzése és továbbadása a fő célja.

A rendezvény védjegyét, a felgyűrt ingujjban kaszáló, bajszos, kalapos aratót Léphaft Pál ismert újvidéki karikaturista alkotta meg. Az ihletet pedig egy régi fényképből merítette.

A miloševići rendszer bukása után az akkori elnökség igyekezett a fennálló nehézségeket (a terem-, eszközhiányt és egyéb akadályokat) leküzdeni, és megvalósítani az egyesület statútumában megfogalmazott célokat: megőrizni, ápolni és továbbadni a hagyományainkat; megbecsülni, értékelni a művelődéssel foglalkozókat; új kapcsolatokat kiépíteni közben megtartva és gazdagítva a már meglévő együttműködést a hasonló tevékenységet folytató egyesü-

letekkel a faluban, szűkebb pátriánkban és külföldön is, hogy ily módon is emeljék az egyesület és Szaján elismertségét és jó hírét. Fontosnak tartották továbbvinni a már hagyományossá vált rendezvényeinket, de szerettek volna újakat is szervezni, és ezekhez az anyagiakat is biztosítani.

2003 augusztusában az I. Szajáni Kézműves Fafaragó Tábor résztvevői készítették el a művelődési otthon előtti játszóteret, a szervezők terve ugyanis az volt, hogy a tábor valami maradandót nyújtson a falubeli gyermekeknek. A következő évben, a II. Szajáni Kézműves Fafaragó Táborban a játszóteret új elemekkel bővítették a táborlakók, akik Magyarcsernyéről, Muzslyáról, Nagybecskerekéről, Pacséréről, Szenttamásról, Tornyosról és Nagyikindáról érkeztek. Ráadásul abban az évben a tábor tevékenysége már kézimunkázással és varrással is bővült. A játszóteret Pósa Gyula akkori szajáni plébános szentelte fel, a megnyitón pedig az Észak-bánáti körzet akkori vezetője, Hollósi Zoltán is köszöntőt mondott.

Az egyesületnek jelenleg Benyócki Sára az elnöke, az elnökségi tagok pedig Lábadi Zoltán, Benyócki Árpád, Beszédes Róbert, Gyenge Andor, Varga Angéla, Zombori Natália és Zombori Róbert.

Az egyesület minden évben megszervezi állandó programjait: az észak-bánáti aratóünnepséget, a karácsonyi műsort, az újévvárást, és megünnepli a magyar kultúra napját is. Három ízben szervezte meg a kézműves fafaragó tábort. Több alkalommal tartott Valentin-napi műsort, teadélutánt, nőnap koccintót, majálist, birkafozós versenyt.

Az egyesület hagyományápolói jártak aratóünnepségeken, kukoricatörőn és más rendezvényeken a Vajdaságban és külföldön, évente részt vettek az újvidéki etnofesztiválon, kétszer pedig a Csorvási Nemzetközi Lakodalmas Gasztronómiai Napokon is képviselték falunkat. Főzőversenyeken, rendezvényeken voltak Felsőhegyen, Muzslyán, Adán, Szabadkán, Szenttamáson, Csókán, Kisoroszon, valamint a magyarországi Orciban, Kecelen, Csorváson, Kiskunfélegyházán, Nagykőrösön, Tiszaszigeten, Szolnokon, Rákóczi falván és másutt. Vendégzerepeltek Tóbán, Kisoroszon, Nagyikindán, Orciban és a Kiskunfélegyházi Libafesztiválon. Az egye-

sület meghívására ellátogattak hozzánk a kisorosziak, a csókaiak, a nagyikindaiak, a nagybecskerekiek, vendégzerepeltek nálunk a Rádiólakodalom, a nagybecskerekői Madách Amatőr Színház, Dévai Nagy Kamilla és mások.

2005. március 18-án ünnepélyes keretek között adtuk át az új művelődési otthont, amelynek megépüléséhez az Amerikai Fejlesztési Alap a Demokráciáért (ADF) anyagi támogatása mellett az egyesület tevékenysége is nagyban hozzájárult.

Az egyesületben jelenleg is aktív művelődési élet folyik. A drámai csoport Lábadi Tibor vezetésével 2013-ban szép sikert ért el tartományi szinten, a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVIII. Találkozóján. Az egyesület tagjai: Jenován Henrietta és Jenován Flórián mindig sikeresen vizsgáznak. A vajdasági magyar néptáncoktatói képzésen és a magyar amatőr színjátszói képzésen is részt vesznek tagjaink.

Az egyesület elnöksége nagy reményekkel tekint a jövőbe, bízik benne, hogy a tehetséges fiatal szajániak megőrzik a falu hagyományait, ápolják és továbbfejlesztik annak művelődési életét, főként a népzene, a néptáncot, az irodalmat és a színjátszást.

Összeállította
Lábadi Zoltán,

az Ady Endre Művelődési Egyesület elnökhelyettese

Ma a Találkozó színpadán

A házigazda csoportja bemutatkozik

Jöttünk, láttunk, győztünk – foglalhatnánk össze a szajáni csoport múlt évi szereplését Kupuszinán, ahol a zsűrit és a közönséget egyaránt sikerült meggyőzniük. Az idén így többszörösen izgulhatnak, hiszen minden csoport arra törekszik, hogy évről évre jobb és jobb legyen, még nagyobb sikert arasson.

A szajáni színjátszók először vettek részt 2013-ban a Találkozón Török Rezső *A Narancs* című népszínművével, amelyet Lábadi Tibor tanító rendezett. Egyből haza is vihették a Garay Béla-díjat sikeres közönségteremtő tevékenységükért, sőt a kupuszinai diákzsűri szerint ők voltak a legjobbak. Az MNT szintén a csoportot tüntette ki azzal a lehetőséggel, hogy támogatta a nevezett előadás elutaztatását más településekre. A szajáni színjátszók tehát saját maguknak is igen magasra tették a lécet, amit most Molière segíthet átugrani.

Szajánban az 1970-es években is készültek előadások, a csoportot akkor Nagy Antal vezette. Vígjátékok, bohózatok jellemezték a csoportvezető-rendező válogatását.

Lábadi Tibor hosszabb csend után ébresztette fel újra a hetvenes években jól megismert örömet, amit a színház, a színjátszás okoz, és bátran mondhatjuk, a közönség összefog, közösen készítik el a jelmezeket, díszletet. Most a „rég” színjátszók gyermekei, unokái játszanak a színpadon.

A SZAJÁNI ADY ENDRE MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET
DRÁMAI CSOPORTJA BEMUTATJA

Molière:

Botcsinálta doktor (70')

Vígjáték 3 felvonásban

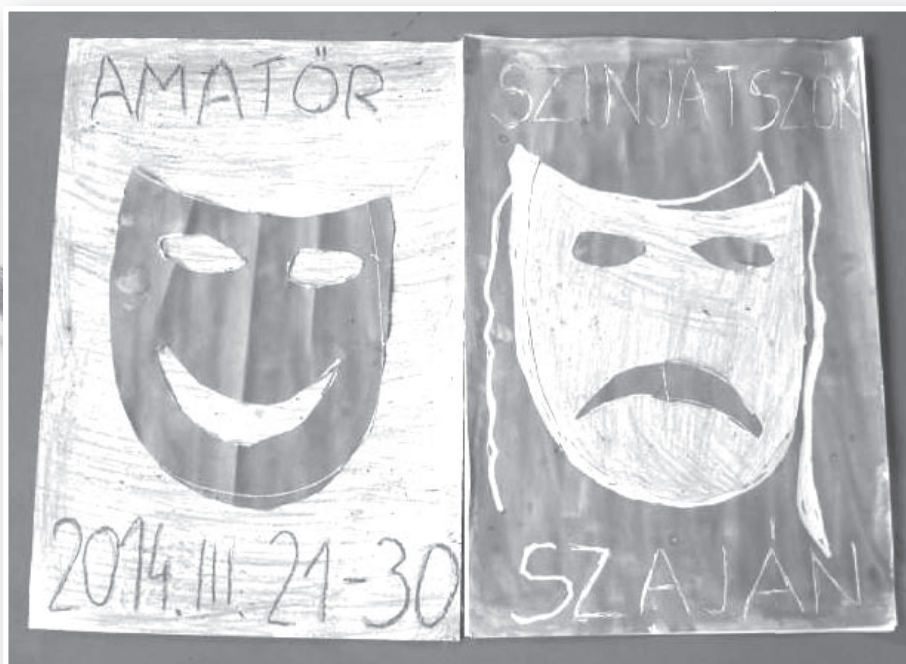
Szereplők

- Sganarelle (Martine férje, doktor) – Nagy Aleksz
- Martine (Sganarelle felesége) – Zombori Ramóna
- Geront (Lucinde apja) – Benyócki Árpád
- Lucinde (Geront leánya) – Zombori Brigitta
- Leánder (szerelmes Lucindébe) – Kormányos Ádám
- Valér (Geront szolgája) – Zombori Róbert
- Lukács (Jaspuline férje) – Beszédes Roland
- Jaspuline (Lukács felesége) – Jenován Henrietta
- Róbert (Sganarelle szomszédja) – Zsigovity Tamás

A rendező munkatársa

- Súlyó: Beszédes Attila
- Jelmezek: Benyócki Sára, Lukity Anna, Lábadi Simon
- Díszlet: Tóth András, Mészáros Erzsébet
- Zene: Lábadi Tibor
- Plakát: Lábadi Zoltán

Rendező: Lábadi Tibor

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália 2007-ben csatlakozott a Találkozó szakmai zsűrijéhez. A csoportok egy rendkívül nyitott és segítőkész zsűritagot ismerhettek meg. Brestyánszki Rozi 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatok számára is. A 2013/14-es évad *Vörös* című előadását, amelyet ő írt, éppen néhány pillanata válogatták be az idei POSZT versenyprogramjába. A *Vörös* a szabadkai Népszínház Magyar Társulata és a budapesti Katona József Színház közös előadása. A Vajdasági Hivatásos Színházak idei, 64. Fesztiváljának versenyprogramjában szereplő *Übü király* című előadásnak szintén ő a dramaturgja (a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadása).

Angol, német és szerb nyelvből fordít. 2000-ben a zürichi Theater Spektakel nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A tel-avivi kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhely munkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A műkedvelőkkel 2007-ben nemcsak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda vezetője és állandó tanára is volt. Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész satuja* című darabot (2003, www.zetna.org.), *A kárókatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely Gion Nándor azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői Mezei Zoltán, Pálfi Ervin, Szőke Attila), a

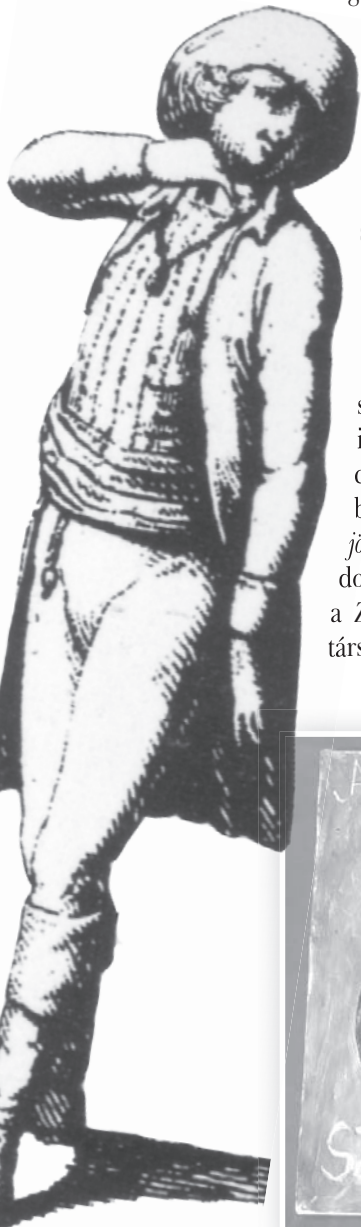

**Brestyánszki Boros
Rozália**

Stranger In the Night című drámát, amelyet a szabadkai Színitanodában mutattak be, valamint a *Decenium* című színháztörténeli munkát (amelyik a szabadkai magyar színháztörténet legutóbbi tíz évét dolgozza fel, és a Forum Könyvkiadó Intézet gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab James Cain *A postás mindig kétszer csenget* című regényének a parafrázisa. A Dömötör Andrással közösen írt *Egy elmebeteg nő naplója* című dráma Csáth-motívumok alapján készült. A 2010-es Katona József drámaírói pályázatot *Csörte – avagy a kommunikáció diadala* című darabjával nyerte meg, amelyet a Békéscsabai Jókai Színházban mutattak be. 2013-ban a Zentai Magyar Kamaraszínház Hernyák György rendezésében be mutatta a *Möbius* című drámáját. 2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt, és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

DRÁMAÍRÓI ÖSZTÖNDÍJAI

- Örkény István drámaírói ösztöndíj (2003) – *A révész satuja*
- A Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatása (2005) – *Érintellen*
- Székely János drámaírói ösztöndíj (2009) – *Fanyar ódium*
- Katona József-drámapályázat (2010) – *Csörte*

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Béres Márta

Újvidéken született, ugyanitt végezte el a gimnáziumot és a Művészeti Akadémiát (Hernyák György, Mezei Zoltán és Pálfi Ervin osztályában). 2006 óta a Kosztolányi Dezső Színház tagja.

„Veszélyes szakmának tartja a munkáját: a művészt bánt és őt is bántják. Néha

maga sem tudja, mi van, de szeretne egyszerűen fogalmazni, és úgy, hogy ne nevéssék ki. – A közhelyek is lehetnek igazak, nem? – kérdi, állítja. Például az ő Isten csupa agyoncsépett, de igaz dologról szól: az elfogadásról, a szeretetről. Ennyi. Nem elég? A legrangosabb vajdasági magyar színészdíjat úgy köszönte meg, hogy szeretne minden évben jobb színész és jobb ember lenni. Sokan kinevették.” (Szerbhorváth György interjúja a nol.hu-n 2014-ben)

„Amikor Urbán Andrással dolgozunk, nem kapunk szerepeket, és nem játszunk figurákat. Feladatok vannak, amik az adott munka témájából nőnek ki. A színpadi létezés ki-ki kreativitásának, gondolkodásának, előéletének, érzelmi világának és értelmi képességének a szüleménye.” (*Magyar Narancs*, 2013)

Szerepei a Kosztolányi Dezső Színházban

Shakespeare: *Makrancos Kata* (Bianca); Mrožek: *Tangó* (Ala); *Urbi et orbi* (Móni); Brecht – *The Hardcore Machine*; Brad Fraser: *A szerelem igaz természete* (Benita); John Fowles regénye alapján: *Lepkegyűjtő*; *Turbo Paradiso*; Tolnai Ottó: *Könyökkanyar* (Eleonóra); Sergi Belbel: *Vér*; *Terápia*; Beszédes István: *Szardínia* (Zsilett Zsanett, Magduska); *The Beach*; X; Tolnai Ottó: *A kisinyovi rózsák*; Béres Márta: *One-Girl Show*; Tolnai Szabolcs: *Éljen a szerelem!*; *Dogs and drugs*; *Az eredeti Hamlet*; *Pass-Port trilógia*; *Az ember komédiája*; *Rózsák*; *Két karodban – Ahogy Radnóti Miklós szeretett* – előadóest.

Szerepe a budapesti Vígszínházban:

Othello (Desdemona).

DÍJAI

- 2007 – a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- 2008 – a nagybecskereki Vajdasági Hivatásos Színházak 58. Fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- az újvidéki a Sterija Játékokon a Dara Darinka Čalenić alapítvány legjobb fiatal színésznek járó díja
- a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján meghívást kapott Alföldi Róberttől egy produkció elkészítésére
- a VIII. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) kollégáival (Erdély Andreával, Mészáros Árpáddal és Mikes Imre Elekkel) együtt különdíjat kapott a szakmai zsűritől az *Urbi et orbi* előadásban nyújtott művészi teljesítményért
- 2010 – a Vajdasági Hivatásos Színházak 60. Fesztiváljának különdíja a *The Beach* c. előadás színészeinek (Béres Márta, Erdély Andrea, Mészáros Árpád, Mikes Imre Elek)
- 2010 – a X. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) a legjobb fiatal színésznőnek járó díj
- Pataki-gyűrű díjra jelölték a 2006/2007-es, 2007/2008-as és 2009/2010-es színházi évadban
- 2010. – Vajdasági Magyar Művészeti Díj
- 2011 – Pataki-gyűrű díj a *One-Girl Show* című előadásért.
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, Maja Dimitrijević Aranymedál
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, különdíj az újító jellegért (*One-Girl Show*)
- 2013 – Bodrogvári Ferenc-díj
- 2013 – XXV. Magyar Színházak Fesztiválja, Kisvárdai, Kisvárdai város polgármesterének díja

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Soly, ahogy a szakmában, a színjátszók közül őt mindenki hívja, otthonról haza érkezik a Vajdaságba. Az ő pályája valóban a színházművészet határtalanságát tükrözi, hiszen Európa számos pontján tanult és tanított. Dolgozott együtt a vajdasági magyar színházakkal, és sokszor ellátogatott szakmai és baráti tanácsot adni az itteni premierekre a mainál még nehezebb időkben is.

Soltészky Tibor

ár 1-jétől annak megszűnéséig (2011. június 30.) vezetője. Rádiós művészeti tevékenysége mellett számtalan újságírói területen aktív: újságot szerkeszt és cikkeket ír, olvasószerkesztő, rádiós és tévériporter, kommentátor; színházi dramaturg, rendező; a 90-es években megjelent több verslemez szerkesztő-rendezője.

Már debreceni gimnáziumi évei alatt csatlakozik az ottoni színjátszó csoporthoz. Az egyetem alatt a Paál István vezette Szegedi Egyetemi Színpad színésze, majd diákvezetője; tanul József Szajna híres Stúdió Színházában, Jerzy Grotowski Laboratórium Színházában. Oktatói, tréneri munkáját már ebben az időszakban elkezd, színésztrenínget vezet/tanít Magyarországon mindenütt. A nyolcvanas évek elején rövid ideig dolgozik a Stúdió K-ban is. 1982. január 1-jétől a Rádiószínház dramaturgja, 2003. janu-

A londoni Nemzeti Színház Kelet-Európának szánt színházi (Seeding a Network) és drámapedagógiai (Branching Out) szakmai továbbképzéseinek magyarországi koordinátora. Tanított Dublinban, az EDERED európai ifjúsági színházi kurzusán, az Interplay '98 drámaíró fesztiválon Berlinben, ennek a fesztiválnak 2002-ben magyarországi szakmai igazgatója. Észtországban, Szlovákiában, Romániában, Horvátországban a King Baudouin Foundation és az Európai Kulturális Alapítvány megbízásából vezetett szakmai tréningeket. Több színházi képzési szakanyag kidolgozásában vagy lektorálásában vett részt.

SZÍNPADI MUNKÁI KÖZÜL

Álljon itt az, amelyet ő maga emelt ki önéletrajzában. Friedrich Dürrenmatt nyomán a *Pillanatkép egy bolygóról* (Újvidéki Színház), Móricz Zsigmond nyomán a *Lúdas Matyi* (Rigó Béla verseivel, Darvas Ferenc zenéjével – Egre Gárdonyi Géza Színház), John Updike regényéből az *Eastwicki boszorkányokból* (GNM Színistúdió, Keleti István Művészeti Iskola – Kolibri Színház) készült színpadi művek, valamint a *Tranzit váró* (Panboro Színház), *Édes Anna* (Komáromi Jókai Színház, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház), *József* (Káva Színházi Nevelési Társulat), *Toldi* (Jibraki Színház), *A gyáva kistigris* (Budapest Bábszínház), *A nők hatalma* és *A mandragóra* (Soltis Lajos Színház).

SZÁMOS SZAKMAI SZERVEZET TAGJA

Így a műkedvelő színjátszókat tömörítő Szín-Játékos Szövetségé is. A 2013-as POSzT (Pécsi Országos Színházi Találkozó) szelektora. Ugyanebben az évben a Zentai Magyar Kamaraszínház friss, fiatal társulatát rendezi.

ÁLTALA KIEMELT RÁDIÓS ÍRÓI MUNKÁI

Kékszakáll (Max Frisch kisregényéből), *Pogány tűz* (Kodolányi János színdarabjából), *Az üzlettárs* (Joseph Conrad nyomán), *Sába királynője* (Szomory Dezső színművéből), *Senkise* (Jerzy Andrejewski poszthumusz regényéből), *Az aranyecset* (Nemes Nagy Ágnes meseregényéből), a *Szalmabuk lázadása* (Páskándi Géza regényéből). Fontosabb rendezései a Rádiószínházban a következő szerzők műveiből kerültek ki: Andrejewski, Erdős Virág, Papp Zoltán, Pataki Éva, Páskándi Géza, Péterfy Gergely, Piros Sándor, Thuróczy Katalin, Toepler Zoltán, Vajda Miklós, Vathy Zsuzsa, Vörös István...

Arcuk az arcunkhoz

Akiknek a szépet köszönhetjük

SZAJKÓ ISTVÁN

1955-ben Csonoplyán született. 1973-ban Újvidéken befejezi az iparművészeti középiskola grafikai szakát. 1978-ban a zágrábi Képzőművészeti Akadémia festészeti szakán, Nikola Reiser osztályában kap diplomát. 1981-ben tagja lesz a Vajdasági Képzőművészek Egyesületének. 1982-től szabad művészként dolgozik. 1992-től tagja a Magyar Köztársaság Művészeti Alapjának.

Munkásságáért számos díjat kapott. Önállóan körül-

lül százszor állított ki. Leggyakrabban tájképeket – vajdasági és bakonyi tájakat – fest, melyek nem szokványosak. A látott táj nála élmeny alakul át, emlékképeket idéz, asszociációkat kelt.

Néhány az egyéni kiállításai közül:

- 1978 • Kontakt '78, Palics • Forum Klub, Újvidék • Fitalok Galériája, Ivanjica
- 1980 • Képzőművészeti Találkozó Galériája, Grožnjan • Szabadkai Városi Múzeum
- 1981 • Francer Galéria, Szabadka • Móra Ferenc Múzeum, Szeged
- 1982 • Ifjúsági Otthon Galériája, Belgrád • Népszínház, Szabadka
- 1985 • Foto Zoom G., Opatija
- 1985 • Jadroagent G., Rijeka • Galéria No 1, Zenta • Petit G., Amszterdam
- 1986 • Hall du Théâtre, Grenoble • Francer Galéria, Szabadka
- 1987 • Vajdasági Képzőművészek Egyesületének Galériája, Újvidék • Képtár a szabadban, Crikvenica • Cupillard G., Grenoble • Prom G., München • Forum Klub, Újvidék
- 1988 • Újpest Galéria, Budapest • Munkásegyletem Galéria, Újvidék
- 1990 • Prom G., München • Francer Galéria, Szabadka
- 1980 • Szabadkai Városi Múzeum (Šadi Petarral)
- 1981 • Móra Ferenc Múzeum, Szeged (Šadi Petarral)
- 1985 • No 1 Képtár, Zenta (Kalmár Ferencsel, Balažević Ivannal) • A Vajdasági Képzőművészek Egyesületének és a Vajdasági Iparművészek és Formatervezők Egyesületének kiállítása, Szabadka
- 1988 • Nagyterasz árkádjai alatt, Palics (Sava Haluginnal)

1995 • Mestermű Galéria, Veszprém • Sylt, Landhaus Nösse • Tokaji Galéria, Tokaj • Francer Galéria, Szabadka

1998 • Art Expo, Múcsarnok, Budapest • Landratsamt, Wunsiedel • G. Tunac, Novi Vinodolski

ANTAL LÁSZLÓ

1984. június 6-án született Szabadkán. Az általános iskola és a gimnázium befejezése után, 2003-ban az Újvidéki Művészeti Akadémia vizuális kommunikáció szakára iratkozik. Plakátjaival, illusztrációival és festményeivel részt vett több közös tárlaton. 2007-ben diplomázott *Mese, amely rosszul végződik* című animációs filmjével, majd ezt követően ugyanebbe az intézménybe iratkozott be a mesterképzésre. Több könyvet is illusztrált az Újvidéki Tankönyvkiadónak. Plakátokat készít a szabadkai Kosztolányi Dezső Színháznak, a szabadkai városi könyvtárnak, az újvidéki Művészeti Akadémia előadásaira és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség számára is!

Önálló tárlatok:

- Da Galéria, Újvidék (2006)
- Galéria Grafi ki Kolektiv, Belgrád (2007)

Díjak, elismerések:

A 43. Zlatno Pero és a 8. nemzetközi illusztrációs biennále első helyezése (Grand Prix), Belgrád (2005)

A víz alatti filmek 9. nemzetközi fesztiváljának plakáttervére az első díjat kapta, Belgrád (2005)

SOSzanie First International Social Poster Competition különdíjasa, Moszkva (2006)

BÁLINT TIBOR

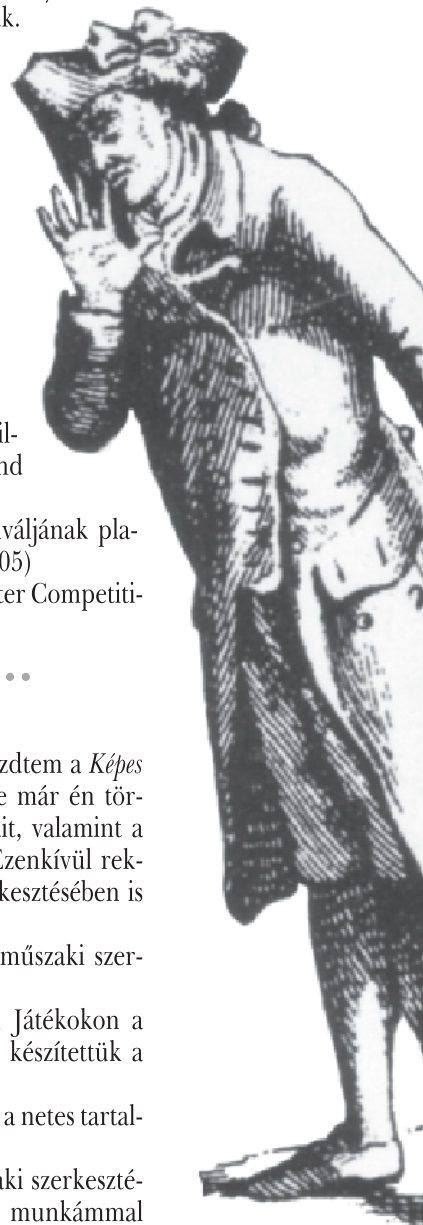
Tördelői munkásságomat 2006-ban kezdtem a *Képes Ifjúság* hetilap munkatársaként. Egy ideje már én tördelem a *Magyar Szó* napilap egyes oldalait, valamint a *Sportvilág* és az *Üveggolyó* mellékleteket. Ezenkívül reklámok, hirdetések, plakátok műszaki szerkesztésében is részt szoktam venni.

2008-ban elvállaltam a *Csókai Krónika* műszaki szerkesztését.

2008 és 2012 között a Nyári Ifjúsági Játékokon a *Magyar Szó* keretein belül minden évben készítettük a *Játékos Magyar Szót* a fiataloknak.

Az utóbbi időben pedig próbálok nyitni a netes tartalmak és a weboldalszerkesztés irányába is.

Az idén először kértek fel a *Sígyó* műszaki szerkesztésére, amit örömmel vállaltam. Remélem, munkámmal sikerül olvashatóbbá tennem e nyomtatványt.

Holnap a Találkozó színpadán

Három előadás, három műfaj

Holnap három érdekes, elgondolkodtató és műfajában teljesen különböző előadás érkezik a Színháztárs Találkozó színpadára. A jeget a noszai Éjjel Pávaszem színjátszó csoport töri meg a *Cipő* című előadással, melynek írói maguk a fellépő színjátszók és a darab rendezője. Ezt követően – egy rövidke szünet után – máris megtekinthetjük a magyar-kanizsai Fény-Bárka hatperces, szívhez szóló mozgásszínházi előadását, melynek sokat sejtető címe *Sorsok/Sors-ok*. A holnapi nap zárásaképpen pedig még egy magyarkanizsáról érkező előadást ajánlunk szíves figyelmükbe, mégpedig a Gondolat-Jel társulat *A Párnaember* című pszichokrimijét.

Március 22., szombat, 16.30 óra

A NOSZAI ÉJJELI PÁVASZEM BEMUTATJA

Farkas Denisz – Kálló Béla – Nagy György Anikó
– Nagy György Júlia – Török Krisztina:

A cipő (72')

Dráma

Szereplők:

- Nagy György Júlia – Susan, Ida Carolina Broholm, Melilla, Brittany Hansen, ápolónő, bemozdó, Cameron, Betty
- Nagy György Anikó – Margareth, Iselin Rose Borch, 1. tanuló, riporter, Abigail Hansen, 1. beteg, Nicole
- Török Krisztina – Liz, Hannah Ness, tanárnő, 2. beteg, anya, Paula
- Farkas Denisz – Peter, Alexander Sandberg, 2. tanuló, Sami, Tomy, fogvatartó

A rendező munkatársai:

Rendezőasszisztens: Vass Ágnes

Technikai munkatárs: Nagy György János

Rendező: Kálló Béla

Az előadásról: Nézz le! Mit látsz? Egy elnyűtt tornacipőt? Talán egy elegáns magas sarkút? Esetleg egy elkopott barna bakancsot? Úgy gondolod, mindegy, hogy bal- vagy jobblábás vagy? Hogy 37-es vagy esetleg 45-ös cipőt hordasz? Cipőt? Ja... egy cipőt.

A darabot négyen játsszák. Sok kis párperces jelenetből, élettörténetek sokaságából tevődik össze, amit a cipő mint az előadás vezérmotívuma tart össze.

Március 22., szombat, 18.00 óra

A MAGYARKANIZSAI FÉNY-BÁRKA BEMUTATJA

Sorsok/Sors-ok (6')

Mozgásszínház

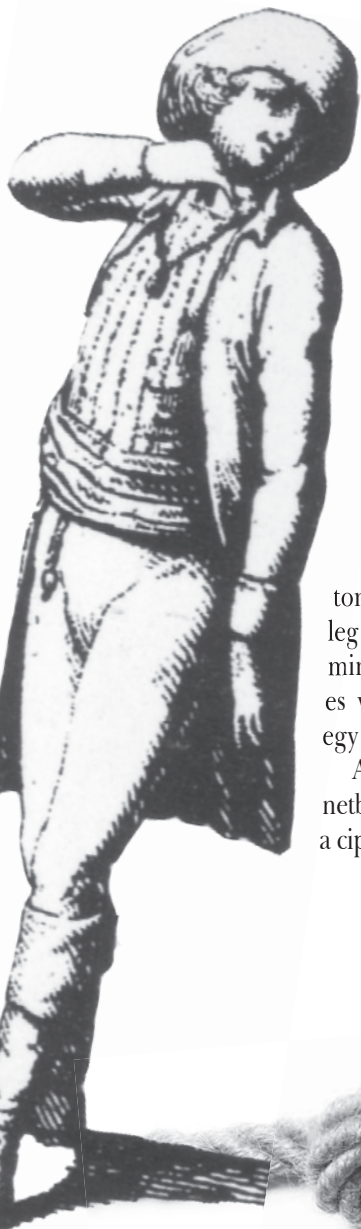
Szereplők:

- Apci Zoltán
- Beszédes Andrea
- Dobó Márk
- Fehér Slavica
- Gombos Attila
- Kriska Szuzanna
- László Károly
- Oláh Tamás
- Vágó Melani
- Váradi László
- Vásár Róbert

Rendező: Mácsai Mónika

Az előadásról: Mindannyiunk sorsa számtalan lehetőséget és kudarcot rejt magában. Olykor felsejlenek az okok, máskor inkább rejtve maradnak. A zene, a mozdulat, színek és textíliák segítségével próbáljuk meg kutatni a sorsokokat és hatni rájuk.

„A hazámat csodálom, hisz az életünk játék,
Túl komolyan veszitek, csak egy mosolyt látnék
Az arcodon, amint te is minden nap ráébredsz,
A következő napod is csak ugyanúgy játék lesz.
Ezért ne add fel most, csak indítsd el újra,
Az életünk már nem áll le, bármilyen furcsa,
Ezt addig kell élvezni, amíg megtehetjük,
Mindegy, hogy ér véget, mi mindenképp szeretjük.”
Children of Distance

Holnap a Találkozó színpadán

Három előadás, három műfaj

Március 22., szombat, 20.00 óra

A MAGYARKANIZSAI GONDOLAT-JEL TÁRSULAT
BEMUTATJA

Martin McDonagh:
A Párnaember (90')
Pszichokrimi

Szereplők:

- Katurian – Antóci Dorottya
- Tupolski – Muhi László
- Ariel – Bicskei Kata
- Michal – Katona Gábor
- Anya – Ábrahám Gréta

A rendező munkatársa:

Díszlet, jelmez: Lengyel Zita

Rendező: Oláh Tamás

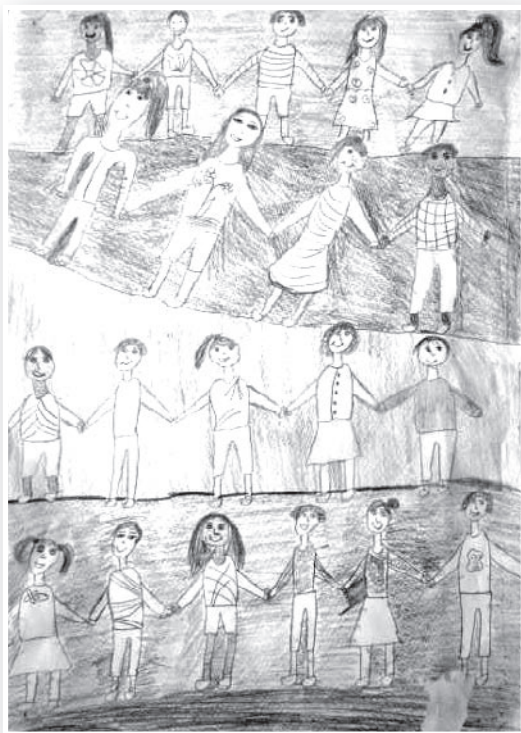
Az előadásról: Bejön egy ember a szobába, és azt mondja: Meghalt az anyád. Tudjuk, hogy meghalt a másik anyja? Csak azt tudjuk, hogy bejött egy ember a szobába, és azt mondta a másiknak: Meghalt az anyád. Ez minden, amit tudunk. Két alak faggat egy harmadikat a reflektor hideg fényében. Válaszok nincsenek. Senki nem ismeri őket. A történetíró egyetlen feladata, hogy történeteket írjon. Egy földre zuhanó test. Ütések tompa zaja. A kínoktól való félelem. Torz kiáltások a fal túlsó oldaláról. Egy bekötött kézfej. Öt levágott lábujj. Három gyilkosság. Mintegy négyszáz novella. Mesék. Gyermekről és szülőkről. Rólunk.

Ez minden, amit tudunk.

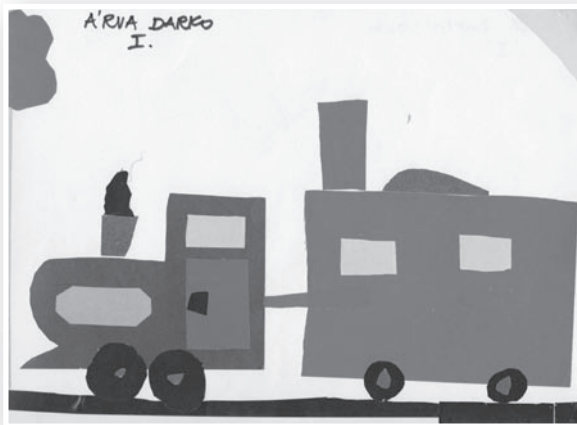
Martin McDonagh drámája egyszerre izgalmas krimi, kacagtató bohózat, fekete komédia, filozofikus abszurd és brutális horror. Ám ha képesek vagyunk a borzalmas események mögé látni, észrevehetjük, hogy a háttérben mindvégig ott rejlik valami líraian emberi, elpusztíthatatlan szépség.

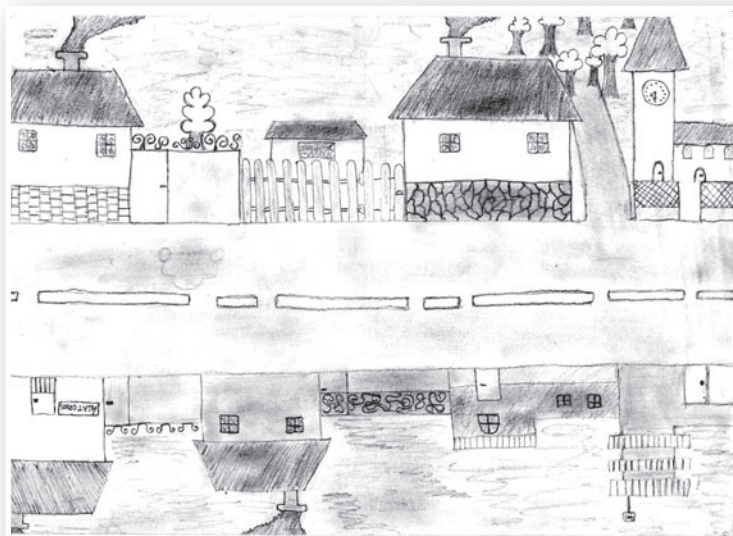
Kósa Róbert

Bóka Boglárka, 8. osztály

Árva Darko, 1. osztály

Domonkos Fanni, 4. osztály

Lévai Arnold, 1. osztály

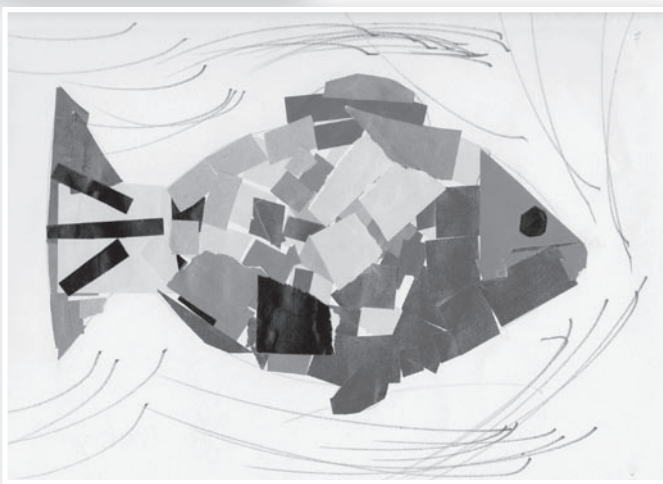
Lévai Aleksz, 4. osztály

Arađanin Nikolina, 1. osztály

Süli Szibilla, 4. osztály

Petrović Dragan, 1. osztály

Szó – a Vajdasági Magyar Amatór Színjátszók XIX. Találkozásának színlapja.

- Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség
- A fedőlapot Antal László és Beszédes István motívumainak felhasználásával Bálint Tibor tervezte
- Tördelőszerkesztő Bálint Tibor
- Lektor Kaszás Angéla
- Szerkesztők: Gondi Martina, Kálló Lilla, Nádi Karolina, Raffai Ágnes, Varga Tamás
- Technikai munkatársak: Bauerfeind Zoltán, Juhász Gyula, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Szabolcs, Novák Ferenc, Szarka Zoltán

Köszönjük a szajáni Móra Károly Általános Iskola vezetőségének, tanári karának és diákjainak együttműködését!
Köszönjük Krabók Csilla magyartanárnő kreatív munkáját!